

307

LESSVS ACERBVS

^{quo}
VIRI

Magnifici, Nobilissimi, Consultissimi atque
Amplissimi

DOMINI

**MICHAELIS
WILLERI**

Praecons & Praefidis Civitatis Patriae Gravissimi
AVUNCULI SUI AMANTISSIMI

funus acerbum

die XXVII. Dec. clcclccxxii.

Splendide in Aede Mariana factum

*prosequi
voluit debuit*

H. E. R. Gym. Pat. Civ.

T H O R V N I,
Typis Ioh. Nicolai, Nobil. SENAT. & Gymn. Typog.

Columen nostri generis Willere per-
ample,
Quae te destruxit saeva procella ne-
cis?
Quanta ruina ratem nostram convellit? ut aegris
Hoc misero casu stet labefacta modis,
Qui mihi benignus colebaris Avunculus olim
Alter eras rebus consiliisque Parens;
Quam stupeo, mecum pendens haec tristitia solus,
Cordoli linguam praepediente meam
Memiserum! Nam quas potius nunc pectore
voces
Fundam, supremum Patrem abiisse, diem
WILLERVM; tenus hac fuerat qui pars mihi
cordis
Dulce decus vitae, praesidiumque meae.

Heu

Heu mihi! quam vario fori omnia turbine versat?
Rebus in humanis, quot fabricatque dolos?
Quimodo laetitiae dederat certissima signa
Defunctus cumulos tristitiae ille parit.

Siccine in his terris pedibus stant cuncta dolosis?
Sic nihil est firmi, lubrica cuncta ruunt.
Sic ego dejicior miser heu! de culmine sortis
Optatae; & placidae decido rupe spes.

Ut multis cogar lacrymis hoc plangere funus
Dum multa infelix anxietate premor.
Haec facit ut digne nec possim justa referre
Dum lugeo magni funera magna Vixi.

Plaudunt quem doctae mecum plorantque Ca-
maenae
Tutoremque suum in te cecidisti dolent.
Namque Tuum fuerat nomen munusque Scho-
larchae
Praeclarum Musis egregisque viris.

Et querulis auras onerat tua curia tristes;
Vocibus ut magnum defleat illa virum
Quia eat in lachrymas omnis Thoruna tristes,
Willerum propere quando obuisse videt

Et

*Et siccis nequeunt oculis dimittere cives,
Quod modopraesidium firminus in bis erat
Praefuit huic spartae bis noster prae-que fuisse
Porronecis nisi falx invida restiterit.*

*Hinc doleo merito, meritoque Thorunia luget,
Maestaque tristificis fletibus ora rigent.
In simul & cuncti toto de corde praecamur
Cunctis ut damnum sarciat ipse
DEUS.*

